

Udskrift af fogedbogen

Retten i Lyngby

Den 14. juni 2013 kl. 13:00 blev fogedretten sat på Tingstedet af
Dommer

Der blev foretaget FS 350-676/2013 og 677/2013

Sydbank A/S
Peberlyk 4
6200 Aabenraa
mod

Skyldner

Adresse 1

By 1

Ingen indkaldt eller mødt.

Det tidligere fremlagte var til stede.

Der blev afsagt:

K E N D E L S E

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag handler om, hvorvidt rekvirenten, Sydbank A/S, kan foretage udlæg hos Skyldner på baggrund af en dom og et frivilligt forlig fra henholdsvis 31. januar 1990 og 1. december 1988.

Sydbank har nedlagt påstand om at udlægsforretningen fremmes over for Skyldner for 4.389,96 kr. med tillæg af renter i henhold til det frivillige forlig og for 345.639,02 kr. i henhold til dommen.

Skyldneren har nedlagt påstand om at udlægsforretningen nægtes fremme, subsidiært at udlægsforretningen fremmes for 4.389,96 kr.

Sagens oplysninger

Denne kendelse indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling jf. retsplejelovens § 218 a.

Skyldneren har forklaret blandt andet, at han blev arkitekt i 1978. Kravene stammer fra virksomhed i forbindelse hermed. Han lavede nogle opfindelser der skabte aktivitet. NBN Inventar A/S solgte de opslagstavler han havde opfundet, og der kom en voldsom omsætning i selskabet. Det tog derfor for meget tid, og en direktør skulle overtage, således at han ikke selv skulle være en del af det længere. Han fik ikke, hvad han skulle have i forbindelse med

ejerskiftet. Svigerfaderen havde kautioneret i forbindelse med ejerskiftet. Han ville ikke have, at svigerfader skulle hænge på denne kaution, og derfor indgik han og hustruen det frivillige forlig. Svigerfaderen havde stillet sikkerhed i form af nogle ejerpantebreve i en ejendom i Humlebæk. Sikkerhederne blev aktiveret, over for svigerfaderen der var 80 år. Hver den første gik svigerfaderen hen til advokaten og betalte. Sidste betaling var den 30. april 1990. Svigerfaderens sikkerhed blev ikke tvangsfuldbyrdet, da han betalte. Fordringen og det frivillige forlig er derfor betalt. Han har ikke siden svigerfaderens betaling hørt om sagen. Han skrev på et tidspunkt, at han ville have det frivillige forlig udleveret, men har ikke siden hørt herom. Han har ikke modtaget brevet af 21. oktober 1994. Han spillede i perioden mange koncerter i USA og var derfor kun sjældent i Danmark. Han har heller ikke modtaget årsudskrift af 31. december 2004. Han har aldrig boet på **Adresse 2**, som denne og efterfølgende årsopgørelser er sendt til, til og med den 31. december 2010. Han har heller ikke modtaget rykkere i øvrigt. Angående dommen erindre han ikke at have været i fogedretten med denne i 1990. Han var dog dengang i fogedretten en del gange. Han har dog aldrig været i fogedretten i Vejle og har heller aldrig boet i Vejle. Han har ikke modtaget årsudskrifter. Han erindre ikke at have modtaget påmindelsen af 27. januar 1993. Han har heller ikke modtaget nogen underretning om transport af fordringen fra Aktiv Finans. Han kender godt dommen, der er en udeblivelsesdom. Han blev dømt fordi kurator ikke havde videregivet stævningen til ham. Han har derfor ikke set stævningen. Havde han haft mulighed for at gøre indsigelse, ville han have gjort det, da gælden var overtaget af NB Danmark. Kravet havde ikke noget med konkursen at gøre. Kravet vedrørte biler, computere og mobiltelefoner, som de havde leaset. De havde et arrangement i Aktiv Leasing og Fællesbanken. NBN Inventar A/S blev købt af en række mennesker 2 år før konkursen. Kreditkontrakten blev overtaget af NB Danmark A/S. Der er fejl i folkeregisterattesten. I 1992 var han udrejst til Tyskland, og i 1993 boede han ved en kæreste i Italien. Folkeregister oplysninger om hans **Adresse 3** er heller ikke korrekt. Han har måske været der fra 1992 til 1994. Han har alene brugt adressen til at søge om visum til USA. Han var ikke i Danmark i 1997. Han har dog løbende været på besøg, da han har børn i Danmark. Dog aldrig mere end 180 dage om året. Han udrejste omkring 1992. Det var efter konkursen ikke muligt for ham at drive forretning i Danmark, han arbejdede derfor i udlandet. Han blev registreret i RKI. Konen smed ham også ud. Han har skrevet en bog og lavet en række opfindelser, der har givet ham arbejde i udlandet. Han har herunder lavet mange opfindelser på bestilling i udlandet. Ved siden af dette, har han haft en neben-geschäft med at spille trompet og synge. Når han har været på besøg, har han boet hos sin tidligere hustru. Han boede på et tidspunkt også i sommerhus. Hustruen gav ikke nogen breve videre. Alt der kom med afsender adresse sendte hun retur. Og ellers kom det i postkassen. På grund af kravet i det frivillige forlig, der også var rettet mod hende, var hun blevet "vaccineret" mod breve med hans navn på. Han er først indrejst til Danmark den 1. juli 2012. Han bor nu igen sammen med hustruen. De bor på **Adresse 1**. **Adresse 3** var en midlertidig lejelejlighed, som hustruen måtte flytte hen til. Hun boede der kun kortvarigt. Han har besøgt hende og børnene på denne adresse. Han har ikke drevet virksomhed herfra. Siden der er kommet e-mails, har han fået post fra forretningsforbindelser på e-mail. Sydbank kunne sagtens have fundet ham på nettet. Han erindre ikke, at have fået noget fra Sydbank, siden

han flyttede tilbage til Danmark. Han har ikke haft nogen dansk indkomst siden 1992.

Parternes synspunkter

Rekvirenten har i det væsentligste gjort gældende, at der foreligger to fundamenter i sagen der kan tvangsfuldbyrdes. For forpligtelsen ifølge dommen, er det dokumenteret, at rekvirenten er rette kreditor, hvilket fremgår af den fuldstændige selskabsrapport for Sydbank A/S, sammenholdt med brevet fra Aktiv Leasing af 8. november 1989.

Skyldneren har aldrig kommet med indsigelser mod dommen, selv om han var bekendt med dommens eksistens. Kravet ifølge dommen er heller ikke forældet. Forældelsen blev afbrudt ved påmindelse af 27. januar 1993. Brevet er ikke kommet retur, og det er på brevet påført noter, efter samtale med **Skyldneren**, som følge af brevets fremkomst. Det må derfor lægges til grund, at brevet er kommet frem. Hertil har han ifølge folkeregisteret været tilmeldt adressen, og han har selv forklaret, at han har været meget i Danmark, bare ikke mere end 180 dage om året. At han skulle være i Danmark på det pågældende tidspunkt stemmer også overens med **Skyldners** dagældende planer, idet det fremgår af brev af 31. marts 1990, at han havde planlagt at være bortrejst i ca. 2 år fra den 1. april 1990. **Skyldners** adresse og opholdssted har efterfølgende været ukendt. Kravet bliver derfor ikke forældet før 1 år efter, at denne hindring er ophørt, jf. forældelseslovens § 14. **Skyldneren** er først tilmeldt folkeregisteret den 1. juli 2012, hvorfor forældelse først indtræder den 1. juli 2013. Dette fremgår også af bemærkningerne til betænkningen om forældelseslovens § 13, stk. 2 (nu § 14, stk. 2) side 471. Heller ikke det frivillige forlig er forældet, da der for så vidt angår denne sag er sendt påmindelser på senere tidspunkter, og da ovennævnte tillige også er gældende i sagen om det frivillige forlig. Der skal derfor fortages udlæg for det resterende krav på 4.389,00 kr. med tillæg af 3 års renter.

Skyldneren har i det væsentligste gjort gældende, at allerede fordi rekvirenten ikke har godtgjort, at han er rette kreditor, skal udlægsforretningerne nægtes fremme. Hertil er kravene forældede. Kravet ifølge dommen er forældet 20 år efter dommens afsigelse. Det er ikke godtgjort, at påmindelse af 27. januar 1993 er kommet frem. Rekvirenten har bevisbyrden herfor, og **Skyldneren** har forklaret, at han ikke var i landet, og at han heller ikke modtog anden post i perioden. Selv hvis påmindelsen skulle være kommet frem, er kravet stadig forældet, da sagen først er sendt i fogedretten den 29. januar 2013, altså mere end 20 år efter seneste påmindelse. Det følger af forældelseslovens § 14, stk. 2, at der er en absolut forældelsesfrist på 20 år. Det frivillige forlig er ligeledes forældet. Der er ikke sendt påmindelser i relation hertil, siden det var i fogedretten den 20. juni 1989. De påmindelser der i øvrigt er fremsendt er ikke modtaget, men vedrører en anden sag, nemlig den kassekredit der var optaget. Dette fremgår direkte af opgørelsen over restgælden, hvor det tillige af rekvirenten er anført, at kravet forældes den 20. november 1999. Hertil fremgår det med al tydelighed, at kravet i henhold til det frivillige forlig er indfriet. Det meddelelse således også direkte til **Person 1** **Skyldneren** at hun er frigjort, idet kravet er indfriet af hendes far. Det øvrige opgør med **Skyldneren**, der omtales i samme brev, vedrører den øvrige kassekredit gæld, som der aldrig er opnået noget fundament for. Kravet i henhold til forliget er der fuldt indfriet.

Subsidiært delvist indfriet således at der rester 4.389,00 kr.

Fogedrettens begrundelse og afgørelse

Ved brev af 27. januar 1993 sendte rekvirenten påmindelse til **Skyldneren** om gælden ifølge dommen. **Skyldneren** var på dette tidspunkt ifølge folkeregisteret tilmeldt adressen, hvortil brevet blev sendt, ligesom hans tidligere hustru, **Person 1**, var tilmeldt samme adresse. Brevet blev ikke modtaget retur, og på kopi af brevet er med håndskrift påført forskellige oplysninger afgivet af **Skyldneren** til en medarbejder. Det er ikke angivet hvornår samtalen fandt sted, men noterne er dateret den 29. januar 1993 – to dage efter brevs fremsendelse.

Retten ligger derfor til grund, at brevet der er sendt med almindelig post, er kommet frem til **Skyldneren** den 28. januar 1993, dagen efter dateringen. Dette brev er herefter den seneste påmindelse, der er modtaget af **Skyldneren**.

Forældelsen er derfor senest afbrudt denne dato, jf. forældelseslovens § 30, stk. 3, jf. Danske Lov 5-15-4, og har udløst en ny forældelsesfrist på 10 år, løbende fra den 28. januar 1993, jf. forældelseslovens § 19, jf., § 5.

Da rekvirenten ikke før udløbet af denne frist, har haft mulighed for fremdeles at afbryde forældelsen, idet **Skyldneren** var udrejst, uden at have givet oplysning om ny adresse eller opholdssted, forlænges forældelsesfristen med op til 1 år efter hindringens ophør, jf. forældelseslovens § 14, stk. 1. Forlængelsen af fristen kan dog ikke overstige 10 år, jf. forældelseslovens § 14, stk. 2.

Med tillæg af denne yderligere frist på 10 år blev kravet derfor allersenest forældet den 28. januar 2013. Anmodning om udlæg for kravet blev modtaget i fogedretten den 29. januar 2013, hvorfor kravet var forældet, da det blev modtaget i fogedretten. Udlæg i henhold til dommen skal derfor nægtes fremme.

Det frivillige forlig med en hovedstol på 113.617,90 kr. blev underskrevet af **Skyldneren** og **Person 1** den 1. december 1988. Af **Skyldners** forklaring og den fremlagte korrespondance fremgår, at **Person 2** **Person 1's** **Skyldneren** far, indbetalte 133.700 kr. til rekvirenten i forbindelse med en deponentforpligtelse. Det fremgår videre, at rekvirenten anerkendte at der var en sammenhæng mellem faderens indbetalinger og det frivillige forlig. Hvorfor rekvirenten ved brev af 19. november 1990 anerkendte, at **Person 1** derfor var frigjort for hendes forpligtelser i henhold til forliget, da det var indfriet.

Fogedretten finder herefter at kravet på det foreliggende grundlag må anses for indfriet. Det er derfor betænkeligt at fremme forretningen over for **Skyldners** på grundlag at det frivillige forlig, jf. retsplejelovens § 501, stk. 1.

Efter tvistens art og arbejdets omfang skal rekvirenten som den tabende part betale sagens omkostninger med 14.000 kr. inklusiv moms til **Skyldneren**, jf. retsplejelovens § 503, sidste pkt. Fogedretten har

ved omkostningsfastsættelsen lagt vægt på, at der under sagen har været udvekslet flere processkrifter i den ikke ukomplicerede sag der har angået væsentlige beløb.

Derfor bestemmes:

Udlægsforretningerne nægtes fremme.

Sydbank A/S, skal som den tabende part, inden 14 dage betale sagens omkostninger til **Skyldneren** med 14.000 kr.

Sagen sluttet.

Fogedretten hævet.

Dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Lyngby, den 8. juli 2013

Dommer